

LA VEU HUMANA:

Fonació o producció de la veu:

El òrgan principal de la producció de la veu és la **laringe**. Aquesta forma part de l'aparell respiratori, i comunica la faringe amb la tràquia. Les dimensions d'aquest òrgan varien segons l'edat, sexe i constitució de cada individu. La **laringe** està formada per nou cartílags (cricoide, tiroide, aritenoide, corniculats, cuneiformes i epliglotis) que són moguts per diferents músculs. Les cares laterals de la laringe estan parcialment cobertes per el **tiroides**, que és el cartílag que en empassar, parlar o cantar es desplaça amunt. Rere aquest cartílag es troben les **cordes vocals**. Aquestes són quatre replegaments: dos de superiors (cordes falses o ventriculars) i dos d'inferiors que són les verdaderes cordes vocals. Les dues últimes, en aproximar-se vibrant originen un "so sonor", i si no vibren produeixen un "so sord".

La veu es produeix pel corrent d'aire procedent de l'inspiració pulmonar que passa per la laringe. Un cop l'aire arriba a la laringe, es posen en funcionament les cordes vocals. El so produït per les cordes vocals és molt dèbil, per això s'amplifica en els **ressonadors** nasal, bucal i de la faringe que augmenten o disminueixen la freqüència de determinats sons.

El funcionament dels músculs respiratoris, especialment del diafragma, canvia la pronunciació de diferents sons.

Capacitat de la veu humana:

La veu humana és capaç de produir sons d'entre 100 i 8.000 Hz de freqüència, tot i que en una conversa normal oscil·la entre els 500 i 3.000 Hz.

La disfonia:

Parlem de disfonia com el canvi anormal de la veu per trastorns de les cordes vocals, el qual provoca la vibració defectuosa d'aquestes i que la veu s'alteri.

Transtorns de la veu:

Els trastorns més comuns són els següents:

La **laringitis**: Es caracteritza per una veu áspra o ronca degut a l'inflamació de les cordes vocals. Pot ser causada per un ús excessiu de la veu, infeccions, irritacions, inhalacions etc.

Els trastorns de les cordes vocals són normalment provocats pel mal ús o abús de les cordes vocals a més d'altres factors.

Els **nóduls vocals** són creixements benignes (no cancerígens) sobre les cordes vocals produïts per l'abus de la veu. Són un problema freqüent en cantants professionals. Solen

creixer en parells (un a cada corda vocal) i en les zones que es rep més pressió quan les cordes vocals vibren. Provoquen que la veu es torni ronca, greu i tallada.

El **pólip vocal** és un creixement tou, benigne, semblant a una “ampolla”. Normalment és produït pel consum de tabac, l'hipotiroidisme (massa funcionament del tiroide), i mal us de la veu. Provoquen que la veu sigui ronca greu i tallada.

Paràlisis de les cordes vocals: Pot produir-se en una o ambdues cordes vocals. És una malaltia que pot oscil·lar entre suau i mortal (ja que les cordes vocals obertes permeten que el menjar o els líquids arribin a la tráquia i els pulmons). Pot ser causada per traumatismes en el cap, coll o cervell, tumors, càncer del tiroide o del pulmó o una infecció viral).

Altres trastorns menys freqüents són les úlceres de contacte en les cordes vocals i la papilomatosis laríngea.

Disfonia en el treball docent:

La disfonia és un problema molt abundant en l'àmbit docent. Algunes investigacions confirmen que dos de cada tres professors ha patit algun cop algun tipus de disfonia, una xifra prou significativa. Tot i així, la disfonia es pot prevenir fàcilment seguint els següents consells:

BLABLABLA